

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3234/2018. (VII. 2.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.197/2017/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján (Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda, 1054 Budapest, Alkotmány utca 4. I/105., képviseletében eljár: dr. Galambos Károly) alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az indítványozó 2015. június 16-án érkeztetett kérelmében közérdekű adatigényléssel fordult az Alkotmánybírósághoz. Kérdései arra irányultak, hogy az Alkotmánybíróság teljes ülése kinek az előterjesztése alapján, mikor, milyen összetételben és milyen eredménnyel tárgyalta azt a kérdést, hogy az egyik alkotmánybírónak a megválasztásakor betöltött tisztsége összeférhetetlen-e az alkotmánybírói megbízatásával, illetve, hogy a vonatkozó döntés közzétételére mikor és hol került sor. Mindezek mellett az üggyel összefüggésben keletkezett iratok, köztük az üggyel foglalkozó teljes ülés emlékeztetője vonatkozó részének a kiadását is kérte.
- [3] Az Alkotmánybíróság tájékoztatta az adatigénylőt, hogy előterjesztés az ügyben nem készült, az érintett alkotmánybíró a 2014. október 7-i teljes ülésen szóban jelentette be, hogy személyével kapcsolatban összeférhetlenségi ok nem áll fenn. A bejelentést a teljes ülés tagjai – akiket a válasz név szerint felsorolt – tudomásul vették, ennek kapcsán szavazásra nem került sor, határozat nem született, következésképpen közzétételre sem került sor. Az Alkotmánybíróság válaszához mellékelten a teljes ülési emlékeztető kivételével – amely az Ügyrend 13. § (3) bekezdése alapján tíz évig nem nyilvános – a kiadni kért iratokat is megküldte. A levelet 2015. június 26-án adták postára, azt azonban az adatigénylő jogi képviselője részére a posta 2015. június 29-én és július 5-én is eredménytelenül próbálta meg kézbesíteni. A küldeményt végül 2015. július 8-án vette át az indítványozó jogi képviselője.
- [4] Az indítványozó 2015. július 7-én kelt és aznap postára adott keresetlevelével a közérdekű adat kiadása iránt pert indított. Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, az ítélet az emlékeztető kiadásának megtagadásával kapcsolatban arra mutatott rá, hogy „az alkotmánybírói döntések előkészítésekor kialakuló vita csak akkor lehet teljes, ha az alkotmánybírák álláspontjukat úgy fejthetik ki, hogy közben nem kell azzal számolniuk, hogy azt nyilvánosságra hozva később rajtuk számon kérik” (Kúria Pfv.IV.20.197/2017/7. számú ítélete, Indokolás [6]). A másodfokú bíróság az ítéletet a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta, „a teljes ülésről készült emlékeztető kivonatának nyilvánosságra kerülése a másodfokú bíróság szerint is magában rejti annak reális veszélyét, hogy a későbbiekben az alkotmánybírákat meggátolja véleményük szabad kifejtésében, és ez óhatatlanul befolyásolná az alkotó munka folyamatát, ezen keresztül az Alkotmánybíróság hatékony, illetéktelen, külső befolyástól mentes működését” (Kúria Pfv. IV.20.197/2017/7. számú ítélete, Indokolás [11]). A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartotta. Egyrészt megállapította, hogy az összeférhetlenséggel kapcsolatos tudomásulvétel is döntésnek minősül, ezért az emlékeztető nem vitásan döntés megalapozását szolgáló adatnak tekintendő, tehát a másodfokú bíróság helyesen alkalmazta az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 27. § (5)–(6) bekezdéseit. Másrészt a Kúria az alsóbb fokú bíróságokkal egyezően arra a következtetésre jutott, hogy „nem adható ki az egyébként zárt ülésről készült emlékeztető, mivel az alkotmánybírák véleményüket akkor tudják teljes körűen kifejteni, érveiket egymással mindenre kiterjedően ütköztetni, ha biztosított azok zárt kezelése” (Kúria Pfv.IV.20.197/2017/7. számú ítélete, Indokolás [29]).

- [5] 2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Kúria Pfv.IV.20.197/2017/7. számú ítéletének az első- és másodfokú ítéletre is kiterjedő hatályú megsemmisítését kérte az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése, II. cikke, VI. cikk (2) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkozással. Mindezek mellett az indítványozó azt is állította, hogy a jogerős ítélet „nem egyeztethető össze a Nemzeti Hitvallásban foglalt alapelvekkel, továbbá a B) cikk (1) bekezdése, R) cikk, a 28. cikk és a 39. cikk (2) bekezdésének tartalmával sem”, továbbá a kérelem az Alaptörvény Q) cikk (3) bekezdésének a megsértését is állította. Kérelmét az alábbiak szerint indokolta.
- [6] Az Alaptörvény II. cikkének (az emberi méltósághoz való jog) a sérelmét okozta az indítványozó szerint a keresetlevél „visszakézbesítésének” az elmaradása; a tanúkihallgatásra vonatkozó kérelmének az elutasítása; az, hogy nem küldték meg számára elektronikusan a tárgyalásról és az elsőfokú ítélet kihirdetéséről szóló jegyzőkönyveket, ezért nem tudja ellenőrizni, hogy az ítélet kihirdetése szabályszerűen történt-e; végezetül pedig az, hogy a jogi képviselő nevét nem tüntették fel az idézésben. A törvények feltétel nélküli betartása a bíróságok számára az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdéséből, a 26. cikk (1) bekezdéséből és a 28. cikkéből fakadó követelmény, és az alapvető jogok védelme az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése alapján a bíróságok kötelessége is – szól az indítványozó érvelése. Ugyanezen okok miatt, továbbá azért, mert az indítványozó szerint a bíróság irányított kérdéssel segített az alperesnek az eljárásban – arra „inspirálta” az alperest, hogy az Infotv. 27. § (5) bekezdése mellett a (6) bekezdésre is hivatkozzon –, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése (a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog) is sérült. A tanú meghallgatására vonatkozó kérelem elutasítását az indítványozó igazságtalannak is tartja, és ezzel kapcsolatban az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásának arra a pontjára utal, amely szerint „[v]alljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése”. Az pedig, hogy a bíróság az indítványozó szerint irányított kérdéssel segítette az alperes érvelését a tárgyaláson, az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésébe (törvény előtti egyenlőség) is ütközik.
- [7] Az indítványozó úgy véli, a bíróságok – megsértve az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését (a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog) – tévedtek, amikor azt állapították meg, hogy az adatigénylés teljesítésére határidőben került sor, a választ ugyanis nem elegendő határidőben postára adni, annak 15 napon belül meg is kell érkeznie az adatigénylőhöz. Csak annak van jelentősége, hogy a levelet az indítványozó jogi képviselője a 15 napos határidőn túl vette kézhez, annak nem, hogy a kézbesítés ezt megelőzően kétszer eredménytelen volt. Mivel a keresetindításra alappal került sor, az indítványozót – véleménye szerint – jogszabálysértő volt a perköltségben marasztalni. Ezen túlmenően az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésének a megsértésével utasította el a bíróság az Alkotmánybíróság teljes ülése emlékeztetőjének a megismerésére irányuló kérelmet. Egyrészt az elsőfokú bíróság nem az Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdésének hatályos szövegét alkalmazta, hanem a 2015. október 1-jén hatályba lépett szövegváltozatot, másrészt, mivel az Alkotmánybíróság formálisan nem hozott döntést, az Infotv.-nek a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére vonatkozó rendelkezései nem is voltak alkalmazhatók. A bíróság döntése nemzetközi szerződéssel is ellentétes, érvel az indítványozó, aki e körben az Európa Tanács közérdekű adatot tartalmazó iratokhoz való hozzáféréséről szóló Egyezményének kihirdetéséről szóló 2009. évi CXXXI. törvényre és az Alaptörvény Q) cikk (3) bekezdésére hivatkozik.
- [8] Végezetül az Alaptörvény XIII. cikkének (tulajdonhoz való jog) a sérelmét jelenti az indítványozó szerint, hogy olyan perköltség megfizetésére kötelezték, amely „az alperesnél [...] ténylegesen nem merült fel”, és amelynek a megítélésére nem is volt jogalap, mivel az alperes jogtanácsosa mint köztisztviselő járt el, ezért külön jogtanácsosi díjra nem volt jogosult. Továbbá a Kúria a perköltség összegét is helytelenül, jogszabályellenesen állapította meg.
- [9] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [10] Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben benyújtott panaszában (a Kúria ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2017. szeptember 13-án vette át, alkotmányjogi panaszát 2017. november 8-án adta postára) az ügy érdemében hozott, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai ítéletet támadja. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel a támadott kúriai ítélettel lezárt perben felperes volt – fennáll.
- [11] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget, ugyanis nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása, az R) cikk, a Q) cikk, az I. cikk és a 28. cikk. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére pedig csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz:

- a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt, az indítvány azonban nem ebben a vonatkozásban állítja a felhívott cikk sérelmét [lásd a Nemzeti Hitvallást, a B) cikk (1) bekezdését és a 28. cikket illetően pl. 3127/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [19]; az R) cikk és az I. cikk vonatkozásában pl. 3193/2017. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [14]; a Q) cikket érintően pedig pl. 3143/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [32]; összefoglalóan legutóbb: 3276/2017. (X. 19.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [12] Az Abtv. 52. §-a továbbá kifejezetten rögzíti a határozott kérelem követelményét, amelynek részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is [52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont]: „[i]ndokolás hiányában a kérelem nem felel meg határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség. Az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására” [34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]]. Az indítvány e követelménynek az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése vonatkozásában nem tesz eleget, ezen alaptörvényi cikket érintően ugyanis az indítványozó nem terjesztett elő érvelést.
- [13] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [lásd pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [14] 4.1. Az indítványozó a közérdekű adatok megismeréséhez való jog [Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdés] sérelmére két okból hivatkozott: álláspontja szerint a bíróságnak egyrészt meg kellett volna állapítania, hogy az Alkotmánybíróság nem tett eleget határidőben az adatigénylésnek, másrészt az Alkotmánybíróság teljes üléséről készült emlékeztető kiadására kellett volna köteleznie az adatkezelőt.
- [15] Az első hivatkozást illetően az Alkotmánybíróság a 3276/2017. (X. 19.) AB végzésben tett azon, elvi jellegű megállapítására utal, amely szerint a „[a] jogsérelem reparálhatósága [...] nem feltétlenül, azonban az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a panasz benyújtásakor való fennállása minden alkotmányjogi panasz immanens fogalmi eleme”. Következésképpen, ha az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtásának időpontjában, sőt, már a támadott bírósági ítéletek meghozatalakor is az igényelt közérdekű adatok birtokában volt, az „azt jelenti, hogy a panaszos valójában nem Alaptörvényben biztosított jogának védelme érdekében fordult az Alkotmánybírósághoz, kérelme pusztán arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság a támadott bírósági ítélet jogszerűségét vizsgálja meg, tehát hogy hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” (Indokolás [17]–[21]). Ilyen esetben – ha tehát az indítványozó pusztán azt kérdőjelezi meg, hogy az adatigénylés teljesítésére határidőben került-e sor – a panasz befogadása és érdemi vizsgálata nem indokolt.
- [16] Az indítványozó második hivatkozásával – az Alkotmánybíróság teljes üléséről készült emlékeztető kiadásával – összefüggésben szükséges rámutatni egyrészt arra, hogy az Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdését illetően „az elsőfokú ítélet valóban nem a kérelem előterjesztésekor hatályos szöveget idézte, de ez nem befolyásolta a jogerős ítéletet” (Kúria Pfv.IV.20.197/2017/7. számú ítélete, Indokolás [28]). A döntés ugyanis nem a jogalkotó által 2015. október 1-jei hatállyal a jogszabály szövegébe illesztett fordulaton alapult.
- [17] Másrészt az Alkotmánybíróságnak részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van a döntés megalapozását szolgáló adatok megismerhetőségét érintően [lásd pl.: 3049/2016. (III. 22.) AB határozat, 6/2016. (III. 11.) AB határozat, 5/2014. (II. 14.) AB határozat, 21/2013. (VII. 19.) AB határozat]. Az eljáró bíróság vizsgálta és részletesen, tartalmilag indokolta, hogy a kért emlékeztető-kivonat esetében a nyilvánosságkorlátozás miatt megalapozott. Figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére is, amely szerint „[e] törvény eltérő rendelkezésének hiányában az Alkotmánybíróság eljárása nem nyilvános”, jelen ügy a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot érintően nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [18] 4.2. Az indítványozó egyes eljárási szabályok megsértését is állította a bírósági eljárással összefüggésben, megítélése szerint ezek az emberi méltósághoz (Alaptörvény II. cikk), a törvény előtti egyenlőséghez [Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdés] és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]

a sérelmét okozták. A perköltség megállapítása tekintetében pedig a tulajdonhoz való jog [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés] sérelmére hivatkozott.

- [19] Fontos kiemelni, hogy a bíróságok kifejezetten vizsgálat tárgyává tették az állított eljárási jogszabály-sértéseket. Megállapították, hogy a jogi képviselő (az ügyvédi iroda, illetve az eljáró ügyvéd neve) idéző végzésen történő feltüntetésének a hiánya nem volt jogszabálysértő (Kúria Pfv.IV.20.197/2017/7. számú ítélete, Indokolás [21]). A kereset visszakézbítésének elmaradása vonatkozásában a másodfokú bíróság és a Kúria is akként foglalt állást, hogy eljárási jogszabálysértés történt. Ugyanakkor mivel a bíróság ugyanazon a napon tárgyalta az indítványozónak mindkét, az Alkotmánybíróság ellen előterjesztett keresetét, továbbá „a felperes a saját kereseti kérelmét ismerte, azt az elsőfokú bíróság a tárgyaláson ismertette is”, és az indítványozó jogi képviselője érdemi nyilatkozatokat tett a tárgyaláson, nem volt indokolt az eljárás megismétlése (Kúria Pfv.IV.20.197/2017/7. számú ítélete, Indokolás [9] és [20]). A Kúria ítélete rögzíti továbbá, hogy az indítványozó jogi képviselője jelen volt a 2015. augusztus 26-i tárgyaláson, tehát semmi nem akadályozta eljárási jogainak gyakorlásában, és a jegyzőkönyv megküldésének az elmaradása nem lehetett kihatással az ügy érdemi elbírálására. A 2015. szeptember 9-i jegyzőkönyv kézbesítésére pedig a tértivevény tanúsága szerint 2015. szeptember 29-én sor került (Kúria Pfv.IV.20.197/2017/7. számú ítélete, Indokolás [19]). A bíróságok megindokolták, hogy az indítványozó tanúkihallgatási indítványának miért nem tettek eleget, rámutattak, hogy annak a megállapítása, hogy az adatkiadás megtagadását az alperes által előadott indokok megalapozzák-e, nem függött tanúbizonyítástól (Kúria Pfv.IV.20.197/2017/7. számú ítélete, Indokolás [24]). Végezetül pedig a vizsgált ügyben – különös tekintettel az Infotv. 27. § (5)–(6) bekezdéseinek szoros tartalmi összefüggésére is – egyetlen, az indítványozó által becsatolt dokumentum sem igazolja vagy utal arra, hogy a bíróságok bármilyen módon előnyben részesítették volna az alperest az eljárásban.
- [20] Hangsúlyozni szükséges, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Alkotmányjogi panasz alapján csak a támadott ítélet alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára és a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére kerülhet sor. Sem a törvény előtti egyenlőség, sem a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el az esetleges eljárási szabálysértések vonatkozásában. A „tisztes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni” {2/2017. (II. 10.) AB, Indokolás [49]}, tehát az egyes eljárási részletszabályok esetleges megsértéséből nem feltétlenül következik az eljárás egészének a tisztességtelensége. Az Alaptörvény II. cikk bekezdésében garantált emberi méltósághoz való jog pedig az Alkotmánybíróság értelmezésében az emberi státusz abszolút védelmét biztosítja {3187/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság a vizsgált ügyben nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel – az emberi méltósághoz, a törvény előtti egyenlőséghez és a tisztességes bírósági eljáráshoz (*fair trial*) való joggal – összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni {vö.: 3276/2017. (X. 19.) AB végzés, Indokolás [24]–[27]}.
- [22] A perköltség megállapításával kapcsolatban pedig hangsúlyozandó, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint különbséget kell tenni a polgári jogi és az alkotmányos tulajdonvédelem között, a kettő nem azonos: „az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat és nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével”. Továbbá „nem vonható az alkotmányos tulajdonvédelem alá minden olyan ügy, melyben az indítványozó állítása szerint jogsértő bírósági határozatok eredményeként pervesztes lett, és ezért vagyonvesztést szenvedett el”. Az alkotmányjogi panasz a tulajdonjog sérelmén keresztül nem lehet eszköze a bíróságok által az indítványozó szerint elkövetett, alkotmányossági kérdést fel nem vető, egyszerű törvénysértések orvoslásának {lásd legutóbb: 3120/2017. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [40]}.
- [23] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint tehát a vizsgált ügy az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben sem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét {vö.: 3276/2017. (X. 19.) AB végzés, Indokolás [28]–[29]}.
- [24] 5. Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz részben nem tett eleget az Abtv. 27. § a) pontjában és 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában írt feltételeknek, illetve a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt fel-

tételének, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2018. június 11.

Dr. Salamon László s. k.
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2233/2017.

